

[Knud Lind]

længe har hørt om et lovforslag, der trods alt er af en vis størrelse.

Se f. eks. på ændringen vedrørende § 126, der siger:

»En advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik . . .«

En adfærd, der stemmer med god advokatskik!

»Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger. Sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed.«

Der er allerede en hel del spørgsmål her, som man kunne diskutere i ret lang tid. Hvad mener ministeren f.eks. med »fornøden hurtighed« set i relation til domstolenes lange ventelister? Hvor er det, vi skal kigge, det er i realiteten ikke på advokaterne. Det er ikke dem, der er skyld i, at sagerne har så lange berømmelsestider. Man kunne tale længe om denne paragraf alene. Kan ordene »god advokatskik« bruges til at komme f. eks. en ny Carl Madsen til livs. Man fortsætter med selvdømmeprincippet. Det er vi i realiteten imod.

Men når disse ting er sagt, vil jeg ikke undlade at sige, at fremskridtspartiet vil gå ind i et positivt arbejde om dette lovforslag i udvalget, og vi vil se nærmere på de enkelte ting.

Nør Christensen (CD):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Knud Lind sagde, at han havde tid nok. Jeg tror, hr. Knud Lind er ret ene om at have tid nok her i folketinget. Jeg skal derfor søge, om jeg kan overgå den socialdemokratiske ordfører ved at holde en endnu kortere og formentlig også endnu tyndere ordførertale.

Jeg kan tilslutte mig hr. Anders Andersens og hr. Hagen Hagensens bemærkninger til lovforslaget. Især hæftede jeg med ved angrebet mod det frie erhverv, men jeg har forstået, at spørgsmålet er stillet til ministeren, så det får vi jo klart.

Jeg vil i øvrigt sige, at lovforslaget efter vor opfattelse er så indviklet, at der er behov for endog et særdeles grundigt udvalgsarbejde. Om det kan nås i indæværende samling, er jeg ikke overbevist om.

Vi vil i udvalget arbejde for de nødvendige ændringer, der skal til. Med hensyn til

klager over advokaterne har der været nogle bemærkninger om, at man ikke kan lide selvdømmet. Vedrørende det foreslåede advokatnævn og dets sammensætning tror jeg, det er alt for stor en imødekomelse over for advokaterne. Jeg har det indtryk, at advokaterne har en glimrende selvjustits. Det er næsten at være alt for flink ved advokaterne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det vigtigste afsnit i dette lovforslag er naturligvis afsnittet om advokater. Når man tager i betragtning, hvad dette ting har diskuteret, kommer der artige forslag frem. Der gennemføres monopol for advokater til at møde for andre for retterne, og der gennemføres en eksklusivparagraf: man skal være medlem af advokatsamfundet. Nu har jeg ikke på fornemmelsen, at nogen af de foregående talere har haft nogen som helst bemærkninger i anledning af denne eksklusivparagraf, så jeg skal heller ikke rejse det spørgsmål.

Derimod vil jeg meget gerne gå ind i diskussionen om, hvordan man behandler klager over advokater. Hidtil har det ligget i et nævn, der er udpeget af advokatsamfundet, det, der kaldes advokaters selvdømme. Min opfattelse på baggrund af de henvendelser, jeg har fået, er, at der har været adskillige borgere, der har følt sig dårligt behandlet af deres advokater. Naturligvis er det ikke altid med rette, at de har følt sig dårligt behandlet, men nogle af de sager, jeg har haft henvendelse om, er endt med, at advokatsamfundets selvdømme efter mange års forløb har indrømmet, at der var begået fejl, og at der var grund til, at der skete rettelser. Det har altså taget meget lang tid for visse borgere at få deres ret over for deres advokat.

Med hensyn til ministerens forslag skal jeg straks sige også til oplysning for fremskridtspartiets ordfører, at det er et alvorligere og grundigere indgreb i selvdømmet, der sker her med det nye advokatnævn end det, der skete med lokalnævnene. Efter min opfattelse er det stadig et spørgsmål, om man har fundet den rigtige form; af de 18 medlemmer, der skal være i det nye advokatnævn, skal de 9 fortsat udpeges af sagførerne. Jeg tror, vi må være kommet dertil, at vi siger, at den middelalderlige institution, at teologer dømmer sig selv, læger dømmer sig selv, ad-